

CULTURA POPORULUI

Luminează-te și
vei fi! — Voeste
și vei putea!

C. A. Rossetti

Prim-redactor:
CONST. CEHAN-RACOVITĂ

REDACȚIA: STR. NICOLAE IORGA No. 6.
TELEFON No. 10/70

Cluj, Duminică 28 Februarie 1926

ADMINISTRAȚIA: STR. NICOLAE IORGA No. 6
TELEFON No. 10/70

ANUL VI. No. 150
Apare în fiecare Duminică

ALTĂ EROARE?

Se știe că legile școlare din 1918, născându-se creșterea „școlii a poporului”, au fost înmormântate odată cu întreaga legislație a Parlamentului dela Iași. Întinzându-se seamă de aglomerarea centrelor de mână în țară, de imbulzeala ruralilor spre școlile secundare, s'au înființat mai târziu ca un „echivalent” al școlilor pregătitoare, gimnaziilor prin țargurile de mână a doua. Meteahna cea mare a acestor școli — meteahna care și explică roadele ce le dau, — e insuficiența pregătire a corpului profesoral. (Cei în mai deaproape contact cu realitățile școlare, știu din cine se recrutează profesorii gimnaziilor de pe treapta a doua, în lipsa — tot mai simțită — a elementelor cu adevărat pregătite pentru profesorat.)

S'ar părea că eroarea de mai sus se va repeta și în privința școlilor superioare.

Gazetele au anunțat că Academia de Drept din Oradea-Mare, va fi transformată într-o facultate juridică, că dela Craiova s'ar înmormânta un memoriu autoritarilor competente pentru înființarea unei universități în Cetatea Banilor, că o delegație de cetățeni s'ar în prezentat Ministrului Școlilor, cerându-i să le înființeze deocamdată o facultate juridică, dându-i obligaându-se să facă rost la timp de local (!). La Chișinău s'a dat semnalul pentru transformarea universității libere, într-o universitate de stat. Mai dăunăzi, în tren, o curioasă față bisericască îmi șoptea că se va începe o campanie pentru transformarea Academiei Teologice din Sibiu, în facultate teologică. Vestile acestea trebuie să ne bucare, dar să ne și pună pe gânduri: să ne bucare pentru că înmulțirea școlilor superioare, ar fi un semn de imbulzirea tinereții spre focurile de învățământ; să ne îngrijoreze în același timp, cu măcar să ne trezim cu adevărat surrogata de școli superioare. Când e vorba de înființat școli superioare, trebuie să ne întrebăm cu toată seriozitatea: 1) Corespund ele unor reale

necesiități? 2) Sunt suficiente mijloacele materiale ca să funcționeze normal? 3) Nu cumva prin sumele ce s'ar căsa, pentru noule creațiuni, s'ar putea ajuta mai cu folos școlile existente? 4) Avem de unde recruta corpul profesoral necesar? Problema corpului didactic are o importanță capitală, de aceea, dacă școlile acestea trebuie neapărat înființate, și n'avem de unde selecționa profesorii necesari, e mai cu folos și mai demn chiar, să facem apel la elementele străine serios pregătite, decât la autohtonii improvizati.

O atențiune mai deosebită ar merita inițiativa luată de a se înființa o universitate în capitala Olteniei.

Pentru considerente de ordin economic și cultural, pentru numărul de absolvenți de liceu, cel-dă anul Oltenia, provincia aceasta ar merita poate o școală superioară, de pildă o academie agricolă ori comercială. De aci însă, și până la înființarea unei universități cu câteva facultăți e de făcut un pas mare, un adevărat salt. Pe lângă motivele de ordin general, indicate mai sus, a-și avea de adăugat: 1) Toate județele Olteniei au investit și sunt pe cale să investească însemnate capitaluri, pentru amenajarea de căminuri studențești; 2) Dacă e vorba să deschidem unghiul sub care trebuie privite lucrurile, socot că ar fi mult mai de folos, în loc să se înzestrezze o provincie și un oraș curat românesc cu școli superioare, să se lăce operația aceasta într-un finit și ușor cu populație alogenă.

Ne gândim în primul rând la Timișoara, unde și avem în ființă un important nucleu. Școala Politehnică. Am creia astfel spre granița de vest, un puternic focar de cultură românească, care ar radia intens peste un întreg finit. Ce pot să văzăr școlile superioare într-un centru instruit, să-l oferă — cu să nu facem apel la exemple de peste graniță — Clujul, citadela până mai ieri, de cultură maghiară.

Ion Dongorozi

UN SFÂNT PRIBEAG ROMÂN

— Ieremie Valacul —
(1556—1625)

De obicei te prinde mirarea, când vezi pe câte cineva, că și lasă casa, masă, și odihnă, își ia toaigul pribeagii și pornește, nici el nu știe unde, dar pleacă să caute o lume mai bună.

Te prinde mirarea ca de o minune, văzând pribeagii aceștia cum pornește așa netam-nesam la drum, și se duc, peste țări și peste mări, căutând o lume mai bună. Și totuși se întâmplă adese astfel de pribeagii. Când îi vine omului dorul de ducă, se duce și nu se uită că-l lângă părinți, frați și surori, ori chiar dulci copilăși; își închide ochii și și-l lumea în cap...

Am văzut unii ducându-se pe la Ierusalim, ca să vadă „locurile sfinte” și să se sfințească și ei, dacă locul ar sfinți pe om și nu omul ar sfinți locul. Am văzut pe alții ducându-se la America, pentru a-și câștiga bani, parcă în America banii ar sta pe garduri, ca vrăbiile, și n'ar trebui muncit din greu, cum se muncește și la noi, dacă vrei să-i câștigi. Ia poate și mai puțin. Dar am văzut pe unii mergând la Roma, să vadă leagănul neamului nostru, cum a fost badea Cârțan, săracul, care cetind în cărți despre obârșia noastră împărătească, nu s'a mai oprit până n'a ajuns la Mama Roma, și nu s'a odihnit până nu s'a culcat la picioarele statuiei lui Tata Traian Împăratul; și cum au fost, în anul trecut o mulțime de peregrini români, cari s'au dus în două rânduri s'ase închine în anul cel sfânt la mormintele Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Se vede deci limpede, că nu numai dorul de câștig bănesc poate să pornească pe cineva la pribeagie ci mai ales — alte doruri mai înalte ale sufletului omenesc.

Am văzut doara, nu de mult și că și un suflet de priinț, care putea să aibă în țara sa toate mulțămirile până și Săchirul stăpânirii regiștii, a fost prins de acest sfânt cutremur al dorului de ducă și părăsind palat și moșii, soție și copii, a plecat în strălucită oprindure în pământul străbun al Italiei... Dacă muntele Caraiman s'ar fi pornit la drum în lume nu s'ar fi mirat oamenii mai mult ca de aceasta pribeagie de bună voie, pe care muntea omenească nici azi nu o cuprindem... Mai ales azi, după ce a scris scrisoarea duioasă, pe care prințul a trimis-o celui dintâiu duhovnic al Țării, rugându-l să sporească „tutorul, că unde deva pe meleguri străine, va bate veșnic o inimă românească, va fi undeva, veșnic, un suflet de român”.

Sunt necuprinse taine în sufletul omenez și pe corărdle lui o mână nevăzută joacă uneori melodii, pe care omul de rând nu le înțelege, dar sufletul le urmează, ca și vrăgii de nevăzută, dar simțit a putere a spiritului, care suflă unde vrea...

Au mai fost la noi astfel de porniri în pribeagie neînțelese la început, și mimant și hândite la sfârșit.

Povestea unei astfel de pribeagii sfinte, vreau să o povestesc aici pe scurt, așa cum ne-a păstrat-o o carte italiană, tipărită în Neapoli, la anul 1670.

Cartea aceasta însăși e o mare raritate azi. Abia sunt două exemplare cunoscute. Cea dintâi, e o cunoaștem, a fost găsită la Roma, în 1905, de moldovean George Șton, fruntaș suflet moldovean, care a adunat o comoră de cărți rari în viața sa, și toată le-a dăruit demăzii Bibliotecii dela Universitatea noastră din Cluj.

Una din cele mai scumpe cărți din comora d-lui Șton, — și care se păstrează ca o peatră nestimată sub lacăt — este tocmai cartea care încheie povestea sfântului pribeag de Română, care a fost Ieremie Valacul, mort în 5 Martie 1625 — acum 300 de ani — cu nunna sfințeniei pe frunte, într-o mânăstire de călugării din Napoli.

Cine a fost acest sfânt? Un Român din Țara Românească. Născut la 1556 din părinții Stoica Costin și soția sa Margherita Bărbat, a fost bătut, din boțea Ioan, a crescut ca toți băieții de la sate, în mijlocul câmpului, în freacățul dăbrăvilor, la șopotul apelor, păzind vitele și oițele tatălui său, care nu cră să răciat, dar nici bogătat, ci era om bun și cu milă față de semenii săi mai săraci. Ear mama lui Margherita, era un mărăgărit de suflet credincios și evlavios, care pe cum și-a scăldat copilul în apele calde și curate când a fost mic, așa și-a scăldat băiețușul, când a fost mai mărășor în toate undele calde ale sufletului său milostiv și blând, ca o sârbătoare de primăvară. Mai ales că el, Jonel, era cel dintâiu copil, cocoșul cel dintâiu al dragostei ce înflorea bogat în sufletul ei fecioreni creștine. Mai târziu Margherita lui Stoica Costin a mai avut încă alți 5 copii, băieți și fetițe, dar Jonel a rămas, să pare, puilul desmierdat al îngrijirilor de mamă, care creștea cu vârsta și cu

înțelepciunea, ca un luger de maslin împrejurul casei părintești, plin de dar și de adevăr, dela D-zeu și dela oameni, și mai ales dela D-zeu.

Că băiatul acesta, deși nu umbra dela nici o școală, învăța necontenit dela buna învățătoare, care era mamă-sa, și deși nu cunoștea nici o slovă de scrisoare, el cetia necontenit în marea carte alui D-zeu, în câmpul cu flori, în cerul cu stele, în sufletul plin de întrebări, la care căuta să și de răspuns. Și cum slovenia el din aceasta strălucită și înflorită carte, găsea, că D-zeu e așa de bun și de sfânt, cât e cu neputință a nu-l iubi și a nespusă fără de lege a-l ocări sau sudui. Și cum creștea și se făcea tot mai frumos și mai dulce, făcându-l dela țară începem să se îngrijoreze de sufletul său, văzând răutatea oamenilor, cu care se întâlnia, pe la țarguri, pe la moară și pe la mânăstire, un-

IEREMIE VALACUL (1556—1625)

de începea să umble cu părinții săi. Așa că i-a venit gândul să intre și el la mânăstire să se facă călugăr, ca lăsând toată grija cea lumească la o parte, să și lucreze mânăstirea sa sufletească.

Aflând despre acest cuget, mamă-sa nu l'a sfătuit, să intre în mânăstire din țară, deschizându-i ochii la unele răutăți și rele năravuri, cari s'au fost căburit și pe la mânăstiri, în vremea acelea de turburare, cari au urmat după reformațiunea calvinistă, și care ispitia sufletele și printru români, pricuinind oarecare turburare, ca și bolșevismul din zilele noastre.

Și atunci, negăsindu-și loc potrivit pentru a-și scuti grăbiuța cu flori ale sufletului său a început a-l cuprinde un fior de nemulțămire și un nestăpânit dor de ducă... Ii venia să plece, și să meargă, să tot meargă până unde va găsi un loc potrivit pentru sfințenia, ce dorea să o stăpânească cu sufletul său nevinovat și neazeșat...

Într-o toamnă văzu un șireag de cocoare, care zbura în linie, dreaptă după unu, care mergea înainte și-i chema pe ceilalți, cu glasuri înduioșate.

Și întrebând pe tatăl său, că unde zboară paserile acelea, înțelese că spre ameză ză, unde este o țară mai dulce, unde nu este iarnă cu ger, unde toamna se trece dreptul în primăvară, și unde și oamenii sunt mai luminați și mai buni la credință, și că-i zice Italia...

Și atunci un gând luminos a răsarit și în mintea lui... S'a se făcă și el ca un călăuz de cocoară, și să se tot ducă, ca n'atr'un sbor, până acolo la pământul fericit al Italiei... Gândul acesta l'a stăpânit cu atâtă tărie, încot într-o bună zi a pornit într'acolo, unde sbura cocoarele. Și a mers și a tot mers, singur singurel, cu toaigul său de drumet și trăistuța sa cu merinde. Și când i-s'a găta merindea și flămânzia se băga la lucru cu zina, deși câștiga, de chelțulă, și apoi iarși pornea mai departe, în linie ce i-o arătau cetele de paseri călătoare. A ajuns, cu vremea, într'un finit unde oamenii nu mai vorbiau, ca el, și nu se putea înțelege cu el, decât prin semne. Dar el lucra câte o zi două, și apoi călătoria, câte trei patru și așa ajunge odată într'un oraș, unde se zideau zidurile cetății.

Era Alba-Iulia din Ardeal.

Acolo a cunoscut un om mai bătrân, care vorbia românește, și din vorbă în vorbă, s'a băgat și el la munca zidurilor din cetate unde a petrecut mai multe zile. Și se uimua oamenii aflând, că tinerul ficioară vrea să meargă în țara Italiei, unde crește lămăile și înflorște olivul. Dar el oblic, că acolo în oraș la curtea prințului ardelean, se află tocmai un doftor mare venit din Italia, ca să vindece pe Maria Sa, care era bolnav. Doftorul acela se pregătia tocmai să plece înapoi la țara sa. Se înțelese cu el și-l luă totvarăș de drum. Și s'au pornit. Dof-

torul ședea călare și Jonel Costin îi ducea calul de căpăstru. Și așa au călătorit multe zile și săptămâni pe uscat și pe apă până au ajuns în orașul doftorului, care se numia Bari.

Era un oraș pe malul mării, unde a rămas câteva zile mirându-se de lumea ce vedea. Și vedea lucruri, cari nu-l plăceau, și anzia vorbe de hulă, cari îi turburau sufletul, și să holărisă să și facă calea întoarsă, că i-se părea că oamenii de pe aci sunt mai rei decât cei de pe acasă. Dar când să se întoarcă îi ieși în cale un om bătrân, care-i vorbia părintește și prietenește, și-i spuse, că să nu să supere, și să nu judece țara și oamenii după acest oraș de la mare, unde se adună tot felul de neamuri, de legi și de fărâdelegi, ci să se ducă la Loretto, unde-i casa sfântă, ori la Roma, unde-i casa Părinte, Papa, ori la Napoli, unde e o vestică mânăstire de călugări. El alese Napoli, că era mai aproape și se duse acolo. Ajuns la poarta mânăstirii e călugărul în întâmpină cu vorbă blândă și-i întreabă ce vrea?

— Vreau să-mi mântuiesc sufletul — răspunse Jonel.

Și-l duse la mai marele mânăstire, care-l primi cu multă bunăvoință, și-l îmbrățoșă părintește, și-l așeză în mânăstire, arătându-i locul și rostul lui.

În călugărie Ion își schimbă numele în Ieremie, după cum e obiceiul la mânăstire.

În aceasta sfântă casă trăi Ieremie toată viața sa petrecând în fapte bune și rugăciune. El lucra în grădina, el curăța prin casă, el creștea dela creștinii mla pentru săraci, el îngrijea de bolnavii pe cari primuia în spitul mânăstirii. Mai ales bolnavii îi iubiău, pentru că cu toată dragostea îi îngrijea, că toți se vindeau. Și ori ce boală grea sau urită avea, el le slugia, îi spăla și-i vindea, de orice rană și de orice rele ar fi fost cuprinsii.

Toți frații călugări se minunau de bunătatea lui și se uitau la el ca la un sfânt al lui D-zeu.

Dar nu numai călugării din Mânăstire, ci și toți năcății din oraș și din jur alergau la Fratele Ieremie, după sfat și alinare, ca la un sfânt doftor al trupului și al sufletului. Oamenii săraci și Domni și Doamne bogate veniau la el, să-i ceară lecure sufletului sau vindecare trupului. În toată țara acea vestea i-a mers că e sfânt și face lucruri de vindecări minunate.

Ear când a murit, în primăvara anului 1625, a curs lumea, ca la minune la scriul lui și mulți betegi sau vindecat atingându-se de scriul lui. Și nu-l puteau scoate din biserică de imbulzeala cea mare a creștinilor, cari voiau să-l vadă și să-i sărute mâna sau poala vestmântului lui.

Vestea minunatelor vindecări săvârșite la mormântul lui au ajuns până la Roma, la sfântul Părinte, Papa a și trimis atunci un Cardinal și patru Episcopi, cari au mers la Napoli, și au ascultat la protocol pe toată lumea, care a știut, a văzut sau a auzit, de minunile săvârșite prin mijlocirea Fratelui Ieremie. Protocolul acesta este și acum și în cartea, de care pomemii, se spun cu numele și amănunțit cu toate împrejurările, toate persoanele, cari sau vindecat înainte și după moartea lui prin mijlocirea lui. În temeiul acestui protocol, darăci s'ar lua înalte acord, frațele Ieremie Română ar putea să fie pus în șirul sfinților lui D-zeu, ca să avem și noi un sfânt din chiar neamul nostru.

În anul trecut sau implinit chiar 300 de ani de la moartea sfântului Român. Noi nu ne-am adus aminte de el, dar în Italia el nu a rămas necunoscut, și nu este uitat, ca în țara lui de obârșie.

Cartea, care povestește viața minunată în fapte creștinești ale lui Ieremie, are și chipul feții lui. În anul trecut la Roma, chipul feței lui s'a tipărit în mii și mii de mici iconițe frumoase, pe dosul cărora s'a pus pe scurt povestea vieții lui sfinte.

Astfel Fratele Ieremie Valacul poartă și acum cu cine pentru țara și neamul nostru, numele său în toată lumea evlavioasă, a creștinilor și se cade, ca măcar acum după 300 de ani să-l pomemii și să-l păzăm și noi cu cine, ca pe un sfânt al lui D-zeu răsarit din neamul nostru românesc.

Dr. Elie Dăianu
protopop ortodox unit al Clujului.

SCRISORI DIN PARIS

— Dela redactorul nostru —
Opinia publică străină și România

Se observă de câteva vreme o pornire a unei anumite prese străine și a unor anumite persoane al căror cuvânt, din fericire, nu are autoritate de cât asupra unui cerc restrâns de cititori, de a prezenta sub o lumină cât mai neplicată, actuala noastră viață de stat, în multiplele ei aspecte.

Corecțatori interesați, nesfiinduse de a trece granița și a veni la noi, pentru ca apoi, abuzând de o primire ospitalieră a cărei explicație nu trebuie căutăta, de cât în convingerea generală a inofensivității unei lupte nedrepte și dela început menită să nu izbutască, apărători de cauze pierdute, admiratori ai unor regimuri a căror experiență dăunătoare a fost suficientă pentru a face să piară pofta celor ce ar fi fost ispiții să le imite, profită de toate ocaziunile — bune sau rele — pentru a fi interpretii direcți ai unor cabale, ce ar vrea să ne fie dăunătoare, dar care prin patima cu care sunt deslănțuite, prin firea ce conțin, prin neadevărurile patente ce nu ezită de a afirma, nu fac de cât să se întoarcă în contra celor ce le debitează.

Oroile de care ei vorbesc, pretinsele nedreptăți ale căror victime ar fi categorii întregi de cetățeni, aspirii, prizonieri și alte exagerări de acest fel, dietaturi în perspectivă, răseale și născociri de tot felul, implu din când în când coloanele unor gazete necitite și avide de noutăți senzaționale.

Nu ne vom opri asupra numelor, căci nu numele ne interesează, ci o anumită stare de spirit așa de puțin importantă prin efectele ei, încât nici nu ar merita să fie relevată, decât pentru învățăminte ce s'ar putea trage dintr'nsa.

Străinătatea ne cunoaște îndeezina.

Sforțările continui ce s'au făcut pentru a lecui răile unui război și costisitor — în oameni și în bani — n'au scăpat nimeni.

Cei ce ne cunosc, ne apreciază; cei ce ne apreciază, termină prin a ne acorda, dimpreună cu simpatia lor, încrederea pe care ne putem bizui și care ne arată că lumea reconstrucțivă și reconstitutivă este menită a ne consolida un loc de frunte în rândul popoarelor europene, loc dobândit cu multă trudă și imense sacrificii omenești.

Adevărata presă străină ne recunoaște toate aceste merite și pro-

clamă cu toate prilejurile, încrederea într'un stat tot atât de muncitor în timp de pace, pe cât de hotărât și viteaz în zile grele de război.

Oameni luminați ai Apusului ne înconjoară de toată sollicitudinea lor binevoitoare.

Manifestațiile românești în străinătate dau partea lor de contribuție la această cunoaștere.

Savanții români al căror renume îi face să stea alături de cei străini, sunt chemați să țină prelegeri la școlile mari din Apus.

Acolo, în fața marelui public străin, cărui li vorbesc de frământările istorice ale acestui popor, păzitor al latinității la gurile Dunării, de poezii și cărturarii ei, elădesc ei încrederea în soarta unui popor plin de vigoare și convins de menirea lui.

Expoziția românească din anul trecut, le-a arătat comoriile artei vechi, precum și bogăția de inspirație a celei moderne. Și pentru că vorbim de expoziție, e bine să constatăm că a fost în special fericită ideea — și inițiatorii ei se pot felicita pentru acest fapt — de a fi fost singurul Stat, care a organizat o expoziție a parte, în același timp cu expoziția internațională, unde punerea la un loc a atâtor State, făcea să reiași mult mai cu greu, caracterul specific al fiecăruia.

Luna trecută s'au intrunit la Nantes, într-o frățească armonie, delegațiile foștilor luptători aliați. În tormeni entuziaști, delegații români, împreună cu cei francezi, au arătat importanța unor asemenea momente.

Nici o strădăniță în această direcțiune nu trebuie cruțată, căci roadele ei sunt pe cât de rezezi, pe atât de îmbucurătoare.

Sunt toate acestea, alături de multe altele trecute sub tăcere, manifestări, cari spulberă calomniile și arătându-ne sub adevăratul aspect, constituie cel mai bun răspuns ce se poate da detractorilor.

Opinia publică străină în general, și cea franceză în special, ne-au fost totdeauna și continuă să ne fie favorabile.

Atâta vreme cât insinuirile veninoase și lipsite de răspundere se vor lovi de zidul solid al muncii serioase și conștiințioase, ea va rămâne cu totul neputincioasă și slabul ei ecou, nici nu va putea ajunge până la noi.

Emil Pavelescu

Soroca în trecut și prezent

VII

Cu acest sistem, evreii au isbutit să și apropie munca țăranilor pe timp de 5—8 ani de zile (Odeski Vestnik: No. 140-141, Zamfir Arbore, Basarabia sec. XIX-lea pag. 431).

Despre decaderea culturii tutunului se scrie (Basarabiska Vedomosti 1889, No. 28) încă de mult, dându-se alarma. Cultura acestei buruie-nare are o înrănire foarte vătămătoare asupra agriculturii: sărăcește oamenii, pământul, micșorează terenul arabil, iar proprietarii la sate și orașe nu mai pot avea brațe pentru muncă, chiar atelierile erau goale de calfe și ucenici. Această perturbare în relațiunile economice nu putea dura mult, mai ales că tot folosul intra în mâinele cătorva străini.

Guvernul rus a găsit atunci de cuvânt să creeze la Chișinău, la școala de Agricultură o pepinieră pentru acclimatizarea speciilor diverse de tutun Havana, Virginia, Mariland, Turcia și Persia. Azi tutunul a un monopol al Statului și de n'ar fi funcționarii — în mod explicabil, de azi — cam abuzivii — cultura tutunului ar progresa.

O altă cultură ce este întinsă și în Soroca e acia a viernilor de mătăsa. În genere puțin răspândită printre țăranii, români, rușeni și bulgari din Basarabia. Fac excepție doar aceste trei județe Soroca, Bălți și Orhei, precum și pe alcoteura prin coloniile din sudul țării.

Confecțiunea horangicului însă începe să se rărească, nefiind încurajată această cultură de stat în mod rațional, și e pecat. Firul de horangic nu se vinde, ci e păstrat pentru trebuințele casei. Un kg. de ață de mătăsa era la 1898, 20 ruble.

Albinăritul în jud. Soroca de asemenea e răspândit. Această îndelnicire e foarte veche în Basarabia. Cu mult înainte de colonizarea română, zice Istiurul nostru istoric și filolog B. P. Hăjdu (Etimologium Magnum t. I p. 741-752). Dacia era de față vestită prin albinăritul său, căci pe timpul lui Erodot, Traicii spuneau cu emfaz Grecilor „că pe aici nu pot străbate de mulțimea albinelor”.

Populația de lângă păduri, bătrânii, călugării, proștii, sunt acia cărora le place această nobilă ocupație.

Între anii 1853—1845, s'a expediat între 756—1770 pundi de mier. Un pud costa 3—6 ruble.

Pentru fabricarea lumânărilor

era o fabrică la Chișinău, la țară lumânărilor se făceau rudementar de țăranii. Prețul cerei era la 1860 de 16—30 ruble puctul.

După Orhei, Chișinău și Hotin, Soroca vine imediat la rând în ceea ce privește pădurile. Deși au fost și aici nemilos stăpîni, mai ales pe vremea revoluții totuși sunt încă și azi întinderi respectabile în Soroca, între satele Soloneț, Unchești, Dobrușa și Cugurești.

Pe Nistru păduriste apare din nou la Rezeni și acopere câmpiile până la Criuleni, apoi se întinde până la vechiul Dubasari, trecând prin urmarea în jud. Soroca și Orhei, iar de aici în jud. Bender și Akerman.

În genere lucrurile în Basarabia se petreceau astfel: de obicei țăranul, constrâns de nevoie se prezenta la proprietarul pădurii și-i plătea 2—3 ruble pentru dreptul dea tăia și încerca un car cu lemne. Țăranul încerca carul bine, apoi pe drum spre țarg împărția lemnele în două care. Ajungând la țarg, opra la vre-un han, unde pentru a-dăpost și un pahar de rachiu, plătea cu lemne din car iar restul îl încerca „cațarește” și după aceasta se opra în mijlocul pieței, expunând marfa la vânzare.

La țarg fiecare car se vindea cu 3—4,50 ruble. Fierște că câștigul țăranului nu era mare, munca sa în pădure, drumul desfundat, gerul, cheltuelile la han — toate luate laolaltă și scotite cinstit, dedoved că numai și numai în categoria a mai ajuns dânsul să nu fie în pagubă. Dar dacă câștigul său nu e mare, pagubile în economia țării au fost imense; din cauza relei gospodăririi a pădurilor, azi codrii de odinioară sunt distruși sau vătămați. Și azi se simte prin schimbarea climate — seceta; izvoarele soacă, nivelul apelor scade; apoi lipsa de lemne de construcție, care nu se mai află de cât în pădurele statului; cât privește lemnele de foc sunt așa de scumpe pentru țăran, încot îl preferă să facă focul cu ciocleji de popoșoi, porie, bețe de floarea soarelui sau chiar băleag uscat și tăiat în bucăți patrate, ca pe niste cărămizi; căci dacă se incumetă să-l împingă păcatul scria din pădurea Statului, apoi brigadirii silvici îi pune în spărie — toate lipsurile provenite din lăcomia lor, de rozători ai pădurelor, dresând apoi procese verbale fictive, ca să se descurce de răspundere.

Cezar Stoika.

Biblioteca lui British Museum

Prietenui și confrateli mei d l C. Cehan-Racovită

„Pagini scrise în „hall”-ul de sub copolă. — Biblioteca de cataloge. — „Șoareci de bibliotecă” — „Los chiflados del British”. — Faecele trecutul luminând drumul viitorului. Lumina nestinsă a marilor cărți. Șoapta cărților.

„Izoana stelu ce-a murit
„Ince pe cer se suie
„Bra pre când nu s'a zărit
„Azi o vedem și nu e”.

I.

Mă întreb adesea ce m'as fi făcut fără generosul meu mângător în Londra: British Museum cu biblioteca lui. Puțini români știu ce grea e viața unui intelectual în Londra. Casele cu gazde, boarding-house, o industrie sui-generis care mie-mi pare nepus de tristis sperie activitatea așa de gingașă a creierului; teatrele și cărțile sunt inaccesibile pentru mijloacele unui student, chiar când e dublat de un om de litere — lipsa de arginți a ambilor e doar proverbială; — aici nu răsună din ferestre deschise ca în muzicomania Viena viorile ce dărușe trecătorului pe stradă o candidă frântură dintr-o sonată de Mozart, sau pianele nobile ce te cutremură cu tinente acorduri wagneriene sau te insenează cu ritmul sălătar, răză de soare muzicală, al vreunui vals albastru de Johann Strauss. Iarna londoneză, iarnă de ploaie amestecată cu fum înecăcios și ceturi reci, n'are nimic din farmecul alb al zăpezii stockholmze, bunăoară, pe care se proiectează fețele rumene și băieți vânjoși ce cu sky în spinare se duc să se imbebe de frumusețea neprihănită a iernei boreale.

Ci în Londra casele-s geometrice iar muzele harpiste, ce alintau sentimentul strunele în vremea Reginei Victoria, au amuțit în fața năvălirii zgometoase a industrialismului. Ce s'ar face intelectualii, bieți rădăciți în lumea asta de fier și cărbune negru dominată de businessmanii prosaici, ce s'ar face vizitatorii, fără popasuri de hrănire a sufletului lor năzuitor, fără oaze ce sting setea minții, cu apa vie a înțelepciunii veacurilor?

O astfel de oază de inviorare și oca mai de seamă, în mijlocul Londrei, uriașei congestii de case lipite întreolaltă, e Biblioteca lui British Museum.

După ce ai obținut „biletul de cititor”, pașaportul ce îmblânzește pe cerberii uniformăți ce păzesc intrarea spre enorma colecție de cărți, și apoi ai pășit, evlavios ca într'un templu în spațiosul hall rotund, te izbește diversitatea etnografică a cititorilor. Se înțelege, tonul îl dau Englishmanii: pastorii, unii grăsu-

lii, alții uscățivi ce descifrează cărți teologice; studenți pe care te miri că-i vezi fără nelipsita pipă ce de marinar, gentlemanii mai în vârstă cu paltonul și pălăria pe cap cari răsfoiesc zgribulii imposante infoilio. Și multe multe cititoare. Iată indiene ce culeg din slova cărților apusului învățătură pe seama țării

CRUCEA SUFERINTELOR - Duminica a treia din Post

Ajungând la înjumătățirea postului, sfânta Evanghelie de astăzi, ne aduce aminte de datoria noastră...

Drumul lui Iisus îl vom străbate dacă în toată viața noastră vom avea înaintea ochilor adevărul și binele...

Vrei să urmezi, iubite creștine, pe Iisus? Atunci, iubeste adevărul. Nu va fi greu să găsești acest adevăr...

Adevărul să-l iubim chiar și în lucrurile lumesti. Gura omului cinstit grăiește todeauna adevărul.

turând pe cei flămânzi, vindicând pe cei bolnavi, vindicând pe cei morți...

Lata, dar, frate creștine, cum vei putea să urmezi pe Iisus? Iubind adevărul și dreptatea, săvârșind fapte bune...

Iisus ne spune însă în sfânta Evanghelie de astăzi să ne luăm și crucea noastră...

Suferințele noastre, fraților, uneori își au izvorul în noi înșine. Adevărații suferim dureri pentru păcatele noastre...

În cursul vieții omul poartă o luptă grea, neînchipuit de grea. E însă, datoria lui, să ducă lupta până la sfârșit...

Sărutând astăzi sfânta cruce, frați creștini, să rugăm pe Dumnezeu să ne ajute, ca să putem purta și noi crucea durerilor noastre...

Știință - Compunerea apei de mare

Temperatura apei de mare. - Se știe că apa dulce are la +4° cea mai mare densitate...

La ecuator temperatura la suprafața apei este de 32° grade, iar la fund la 7000 metri adâncime, este zero grade...

În Mediterana, pe fundul de 4400 metri, lângă Corfu, temperatura e aceeași ca și la 360 metri adâncime...

În Marea Neagră, temperatura apei la suprafață pe timpul verii este de 24 grade. Pe fundul de 80 metri adâncime temperatura este de 7 grade...

Apelul mai puțin sărate, din straturile de nis, rămân mereu mai ușoare, chiar iarna (când apa rece are o densitate mai mare)...

Curiozități. - a) Temperatura apei pe funduri de 7000-8000 metri este 0 grade. Temperatura în interiorul uscutului coborând până la adâncimea de 7000-8000 metri...

Prima observație, (dela punctul a) a făcut pe astronomul Faye și enunță ingenioasă sa ipoteză asupra formării scoarței pământului...

Cultura pomilor roditori

Felul cum să cultivă la noi în țară pomii lasă mult de dorit. Avem o țară binecuvântată de Dumnezeu cu teren bogat...

Dupăcum pune sămânța în pământ făcând cruce de Doamne ajută și înerezător așteaptă un an ca să tragă foloase...

În ziua de 15 Martie, Consiliul dirigent prin resortul ocrotirilor sociale, resort în fruntea căruia se afla d. profesor Dr. Iuliu Moldovanu...

Dupa 25-30 zile dela omiterea ordinului, atât spitalul cât și ambulatorul începe să funcționeze. Era imperios necesară înființarea lor...

În această secție pe lângă tratamentul modern medical și chirurgical se aplică cu rezultate strălucite, vredele de semnalat, medicii tineri trițai sau încă studenți...

Operatiuni mici 177; operațiuni mari 11; în total 188. Nota: Operațiuni mari s'au făcut numai în anul 1923, toamna...

Operatiuni mici 177; operațiuni mari 11; în total 188. Nota: Operațiuni mari s'au făcut numai în anul 1923, toamna...

Operatiuni mici 177; operațiuni mari 11; în total 188. Nota: Operațiuni mari s'au făcut numai în anul 1923, toamna...

Operatiuni mici 177; operațiuni mari 11; în total 188. Nota: Operațiuni mari s'au făcut numai în anul 1923, toamna...

Operatiuni mici 177; operațiuni mari 11; în total 188. Nota: Operațiuni mari s'au făcut numai în anul 1923, toamna...

Sept. Mureșanu

Luni în 22 Februarie, a încetat din viață Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Ioan Paul

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Falsificările din Ungaria

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

DELA GRANITA

Frumoasă și înălțătoare a fost ideea de a înființa școlii de stat în toate satele țării...

Mama adevărată și-a găsit fiul săi imprăștiat, trimițându-l din sufletul ei ce a avut mai scump și mai drag. Acest scump și prețios dar este școala...

Invățătorul este școala. El este chemat să muncească, să lumineze în aceste școli. El trebuie să fie santinele neadormită, observând peste tot locul și muncind pentru întărirea graniței crotite de dorobanțul român...

străini de sufletul lor, și-au uitat limba, lege și obiceiuri strămoșești. Acești lui perduți dar aflați, sunt mândri, că fac parte din neamul românesc...

Acastă rană a lor nu o poate vindeca nimeni, decât școala românească. Ea este leacul de tămăduire pentru el. Școala va trebui să sădească în inimile lor sentimentele naționale românești...

Invățătorul conform împrejurărilor și posibilității va trebui să-și formeze singur metoda sa de predare. Intr-o școală cu elevi, cari nu posed limba română, nu se poate aștepta așa rezultat, ca într-o școală cu elevi români...

Comandor Buchholtzer

P. Filip, inv.

Știință - Temperatura apei de mare

Temperatura apei de mare. - Se știe că apa dulce are la +4° cea mai mare densitate...

La ecuator temperatura la suprafața apei este de 32° grade, iar la fund la 7000 metri adâncime, este zero grade...

În Mediterana, pe fundul de 4400 metri, lângă Corfu, temperatura e aceeași ca și la 360 metri adâncime...

Sept. Mureșanu

Luni în 22 Februarie, a încetat din viață Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Septimiu B. Mureșanu, prefectul județului Cluj, la îndemnul și sfaturile lui, sunt un adevărat moment, care va vesti din neam în neam...

Ioan Paul

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Săptămâna trecută a închis ochii pentru vecele Ioan Paul, un bun profesor al Universității din Cluj...

Falsificările din Ungaria

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

Sunt aproape două luni de zile de când o veste senzatională s'a lăsat în întreaga Europă. În Olanda, s'au descoperit niște falsificatori de bani francezi...

VIATA DIN ARDEAL

Din Timisoara

O conferință interesantă a fost aceea a d-lui prof. Silviu Dragomir, dela Universitatea din Cluj, care a vorbit la 7 Februarie, în sala Casinoului Militar-Civil, despre: „Un erou uitat”, Ioan Buteanu a fost subiectul dezvoltat. Acest erou, de origine din Maramureș, este puțin cunoscut românilor de pretutindeni. În anul revoluției dela 1848, Ioan Buteanu prin luptele duse alături de Avram Iancu, a făcut mari servicii neamului nostru. Activitatea eroului-martir român a fost urmată de barbarismul dușmanilor unității noastre naționale, care în furia lor sâmbărită l-au ucis. Oemintele lui Ioan Buteanu odihnesc alături de ale lui Avram Iancu, unde au fost așezate în anul 1924, spre a nu se ignora dela fiece dată un român de a fi proslăvit și memoria acestuia erou național dat uitării prea de vreme.

De doi ani de zile publicul românesc al orasului urmărește cu atenție încoadată progresul din ce în ce mai mare realizat pe teren muzical de tânărlui cor „Doina”. Concertele acestei societăți corale sunt prilejuri ferice de admirare a cântului românesc, atât de urgisit până la înfăptuirea unității naționale. Un astfel de prilej a fost și concertul organizat de corul „Doina” la 13 Februarie, în sala Casinoului Militar-Civil. Dezvoltarea și întărirea acestui cor se datorăște în primul rând d-lui Sabin V. Dragoi, directorul Conservatorului Comunal, un eminent compozitor. Menționăm că membrii corului, bine aleși, sunt o bună garanție pentru fuziunea orasului nostru cu o puternică societate de artă, indispensabilă nivelării gustului muzical la toate categoriile de locuitori.

Ionel Damescu.

Din Ohaba (Timiș)

În seara de 14 Februarie a avut loc o serbare de lăsatul postului mare la Școala primară română uită.

Serbarul a început cu „Bine ați venit” cântat de corul școlarilor de sub conducerea d-lui Nicolae E. Ferr, înimosul stăruitor în această serbare, s'a ținut și o cuvântare, arătând cari sunt datorile părinților către copiii lor.

S'a jucat piesa „Unirea face puterea” compusă de N. E. Ferr și corul a cântat bucați naționale.

D. Răsidean.

Din Jibei (Banat)

Elevii clasei III-a dela școala superioară de comerț din Timisoara au organizat în 7 Februarie, în comuna Jibei o serbare artistică. Reprezentarea comediei „Piatra din casă” de V. Alessandri a reușit bine. De succesul moral nici nu mai vorbim, știind că înclinăția tinerețului spre artă este destul de pronunțată. Nici succesul material

O școală model

Școala normală de fete din Cluj
În capitala Ardealului, se află o școală care prin conducerea, educarea și instruirea elevelor, se prezintă ca un așezământ de cultură, model: școala normală de fete.

Școala normală de fete din Cluj este un șau buriceu — totalmente întreținute de stat — sau solvente. Buricele se dau orfanilor și celor mai săltoare eleve, cari îndeplinesc condițiile de pauperitate. Copiile ce se instruesc în această școală model, repartizate după conștiință, sunt jumătate gr. orientale și jumătate gr. catolice.

Școala se află sub conducerea părintească a d-rei Jeana Gabor, care prin cultura sa aleasă, integritatea caracterului și intuițiunii sale distins în problemele de educație, a știut, să ridice acest așezământ cărturăresc în înalțimea institutelor similare din Occident, fiind ajutorată în opera sa constructivă și de un corp profesoral, la înalțimea marelui sale chemării.

D. I.

Din Sârbova (Banat)

Societatea tinerimea „Doina” dela noi pe această cale își arată mulțumirea domnilor cari la concertul dat în seara de 6 Ianuarie 1926, în sala Casei Culturale din Buzias, au daturi suprasoviri precum urmează: d-l N. Craiciușcu cor primpretor și Dr. D. Borea medic căte 200 lei, Petru Mitulescu 140 lei, sf. sa Ioan Ghețiu protopop 100 lei, Iuliu Harșan inv. dir. și Petru Buldea inv. căte 60 lei, Traian Fonor 50 lei, Troican 40 lei, șeful gărei Buzias 30 lei, notarul Mureșan 20 lei, N. Drăgan 20 lei, N. Jurea 10 lei, în total 1000 lei.

Tot pe această cale aratămulțumirea d-ilor membrii ai corului bisericcesc din Buzias, pentru sprijinul lor moral și popularul care a sprijinit societatea noastră prin prezentarea în număr frumos.

Gh. Andraș Vichente Avram
director. secretar.

Din Zălau (Sălaj)

În seara de 6 Februarie corul ofițerilor dela Batalionul 7 Vânători de Munte a dat o petrecere în sala teatrului orașeneșc.

Muzica militară de sub conducerea d-lui Looot. N. Chivu a cântat frumos.

Au urmat piramide făcute de soldați cu multă îndemănare.

S'a mai cântat apoi: bucați elaste de orchestra militară și onoursul d-lui Darai, cunoscut artist al muziceii; solo la violină de Béla Kormos. S'a jucat minuat jocul „Călușerul”. A urmat danț.

Ion Delaschei.

VIATA DIN MUNTENIA

Din București

La Școala Politehnică de aici a început să se desfășoare o activitate extrascolară deosebită, pe terenul culturii. Există o „Societate a elevilor secției silvice”, care din când în când adună în sădințele publice pe dornicii de aceste manifestări. Există apoi „Societatea Elevilor Școliei Politehnice” care și-a propus să atragă în cenaclul ei, lume și din afara școlii care să asiste la conferințele publice săptămânale sau alte manifestații culturale.

În seara zilei de 30 Ianuarie Societatea elevilor secției silvice a ținut o sădiniță publică, în care d. P. Droc a vorbit despre „Societatea Elevilor Școliei Politehnice”, care și-a propus să atragă în cenaclul ei, lume și din afara școlii care să asiste la conferințele publice săptămânale sau alte manifestații culturale.

În seara de 28 Ianuarie, d-l prof. Dr. E. Severin, în ciclul de conferințe organizat de Societatea Elevilor Școliei Politehnice, și-a dezvoltat conferința D-sale: „Chimia în apărarea națională”. Reaminteste că noi românii suntem moștenitorii unui pământ bogat care în mare parte este exploatat de arendași străini. Bogăția cea mai mare a țării este petrolul cu care venim a treia țară din lume (Statele Unite, Caucazia, România). în această privință. Petrolul joacă un rol important în apărarea noastră națională. Sub formă de combustibil el permite comunicație intensă a forțelor noastre de apărare. Sub formă de substanțe derivate ca medicamente, gaze, etc., petrolul este tot atât de folositor în apărarea țării. Conferințiarul arată apoi valoarea cea mare a gazului metan din Ardeal, care cea mai mare parte nu e captat. Relevă deasemenea rolul explozivilor în apărarea noastră națională. Aceste explozibile se fac din acid azotic (cu par) și bumbac (celuloză). Cum la noi deabia acum se fac încercări de acimantare a bumbacului, am fi fost stânjenii în produsele explozibile dacă un român” n'ar fi reușit să rezolve problema, înlocuind bumbacul cu lemnul din care se face hârtie. Deaceia rolul chimiei în apărarea noastră este foarte mare, iar noi românii datori suntem să ne folosim de ea în stăpânirea pământului bogat pe care l-am moștenit.

În seara de 3 Februarie 1926 d-l avocat ing. A. Eliescu și-a dezvoltat, în același ciclu de conferințe, subiectul D-sale: „Rolul inginerului în viața românească”.

Ion C. Georgescu

Din Voineasa (Vâlcea)

Ziua de 24 Ianuarie a fost serbarie în mod deosebit în comuna noastră. Dimineața s'a oficiat sf. Liturghie și apoi un Te-Deum, la care au luat parte mulți săteni și elevii școlii locale. Pr. Filip a ținut o cuvântare asupra însemnătății zilei.

După amiază a avut loc o serbare culturală. Elevii școlii sub conducerea d-lui inv. Negoiescu au cântat mai multe cântece. D-l P. Droc, a rostit o cuvântare referitoare la sărbătoarea zilei de 24 Ianuarie iar elevele: Gălătescu, Sorcescu, Marcu Serb, au recitat poezii naționale. D-l Negoiescu a vorbit frumos despre luptele ce s'au dus pentru Unirea Țărilor Române, sub un singur Domnitor, apoi d-l Gh. Tecu a citit texte despre mormintele eroilor români din Italia, după care d. P. Droc a citit două poezii frumoase din timpul marelui război.

Menționăm că Secția Ligii culturale locale a luat parte la serbarile zilei de 24 Ian. atât dimineața la biserică, prin o delegație cu steagul secției, cât și la serbarul cultural unde au venit mulți membri, intrarea fiind cu totul gratuită.

Sfatul moralizator local și-a început sădinițele din anul acesta în ziua de 2 Februarie curent, întâmpinându-l Domnul Isus. După amiază, în sala Ligii Culturale s'a deschis sădinița cu o scurtă cuvântare, de către d. P. Droc, asupra rolului sfatului moralizator la șute.

Elevii școlii locale și parte din săteni, sub conducerea d-lui N. Negoiescu inv. au cântat „Tatăl Nostru”, apoi d. P. Droc a citit Cazanica zilei. Corul a cântat.

D-l N. Negoiescu a citit din Proverbele românilor, cari au plăcut foarte mult ascultătorilor.

D-l P. Droc a rostit o frumoasă cuvântare despre „Pocăință”.

Acest fel de sădinițe fiind cât se poate de folositoare, e vorba să se țină cât mai des, și în special în Postul cel mare, când orice creștin are nevoie de mai multă hrană sufletească decât trupească.

Kiffo

Din Cernăți (Mehedinți)

În ziua de 31 Ianuarie s'a ținut conferință în această comună. Dascălii, luminătorii poporului au venit, cu toate că ziua era cam rea.

La sădinița intimă d-l Gh. Gurau din satul Valea-Hoțului, a vorbit despre metoda aritmeticii. Apoi d-șoara Maricora Stănică a predat la clasa I-a o lecție de aritmetică.

După aceea au mai vorbit: d-l președinte al cercului A. Popescu; d-l revizor școlar Gh. Topolă, Gh. Gurau ș. a.

La conferința publică s'a adunat lume multă.

Copiii sub conducerea d-lui Șt. Brebanu au cântat cântece frumoase pe două și trei voci. S'au recitat anecdotă pline de haz. Masa s'a luat la d-l Stănică Pazmarigiu.

După aceea toți am plecat spre casele noastre mulțumiți că ne putem face datoria de apostoli ai neamului și în zile de sărbătoare. Că nu ne trândăvim. Mergem pe jos zece de km. ca să arătăm lumii că ne este dragă munca și că noi iubim poporul.

VIATA DIN ARDEAL

Din București

La Școala Politehnică de aici a început să se desfășoare o activitate extrascolară deosebită, pe terenul culturii. Există o „Societate a elevilor secției silvice”, care din când în când adună în sădințele publice pe dornicii de aceste manifestări. Există apoi „Societatea Elevilor Școliei Politehnice” care și-a propus să atragă în cenaclul ei, lume și din afara școlii care să asiste la conferințele publice săptămânale sau alte manifestații culturale.

În seara zilei de 30 Ianuarie Societatea elevilor secției silvice a ținut o sădiniță publică, în care d. P. Droc a vorbit despre „Societatea Elevilor Școliei Politehnice”, care și-a propus să atragă în cenaclul ei, lume și din afara școlii care să asiste la conferințele publice săptămânale sau alte manifestații culturale.

În seara de 28 Ianuarie, d-l prof. Dr. E. Severin, în ciclul de conferințe organizat de Societatea Elevilor Școliei Politehnice, și-a dezvoltat conferința D-sale: „Chimia în apărarea națională”. Reaminteste că noi românii suntem moștenitorii unui pământ bogat care în mare parte este exploatat de arendași străini. Bogăția cea mai mare a țării este petrolul cu care venim a treia țară din lume (Statele Unite, Caucazia, România). în această privință. Petrolul joacă un rol important în apărarea noastră națională. Sub formă de combustibil el permite comunicație intensă a forțelor noastre de apărare. Sub formă de substanțe derivate ca medicamente, gaze, etc., petrolul este tot atât de folositor în apărarea țării. Conferințiarul arată apoi valoarea cea mare a gazului metan din Ardeal, care cea mai mare parte nu e captat. Relevă deasemenea rolul explozivilor în apărarea noastră națională. Aceste explozibile se fac din acid azotic (cu par) și bumbac (celuloză). Cum la noi deabia acum se fac încercări de acimantare a bumbacului, am fi fost stânjenii în produsele explozibile dacă un român” n'ar fi reușit să rezolve problema, înlocuind bumbacul cu lemnul din care se face hârtie. Deaceia rolul chimiei în apărarea noastră este foarte mare, iar noi românii datori suntem să ne folosim de ea în stăpânirea pământului bogat pe care l-am moștenit.

În seara de 3 Februarie 1926 d-l avocat ing. A. Eliescu și-a dezvoltat, în același ciclu de conferințe, subiectul D-sale: „Rolul inginerului în viața românească”.

Ion C. Georgescu

Din Voineasa (Vâlcea)

Ziua de 24 Ianuarie a fost serbarie în mod deosebit în comuna noastră. Dimineața s'a oficiat sf. Liturghie și apoi un Te-Deum, la care au luat parte mulți săteni și elevii școlii locale. Pr. Filip a ținut o cuvântare asupra însemnătății zilei.

După amiază a avut loc o serbare culturală. Elevii școlii sub conducerea d-lui inv. Negoiescu au cântat mai multe cântece. D-l P. Droc, a rostit o cuvântare referitoare la sărbătoarea zilei de 24 Ianuarie iar elevele: Gălătescu, Sorcescu, Marcu Serb, au recitat poezii naționale. D-l Negoiescu a vorbit frumos despre luptele ce s'au dus pentru Unirea Țărilor Române, sub un singur Domnitor, apoi d-l Gh. Tecu a citit texte despre mormintele eroilor români din Italia, după care d. P. Droc a citit două poezii frumoase din timpul marelui război.

Menționăm că Secția Ligii culturale locale a luat parte la serbarile zilei de 24 Ian. atât dimineața la biserică, prin o delegație cu steagul secției, cât și la serbarul cultural unde au venit mulți membri, intrarea fiind cu totul gratuită.

Sfatul moralizator local și-a început sădinițele din anul acesta în ziua de 2 Februarie curent, întâmpinându-l Domnul Isus. După amiază, în sala Ligii Culturale s'a deschis sădinița cu o scurtă cuvântare, de către d. P. Droc, asupra rolului sfatului moralizator la șute.

Elevii școlii locale și parte din săteni, sub conducerea d-lui N. Negoiescu inv. au cântat „Tatăl Nostru”, apoi d. P. Droc a citit Cazanica zilei. Corul a cântat.

D-l N. Negoiescu a citit din Proverbele românilor, cari au plăcut foarte mult ascultătorilor.

D-l P. Droc a rostit o frumoasă cuvântare despre „Pocăință”.

Acest fel de sădinițe fiind cât se poate de folositoare, e vorba să se țină cât mai des, și în special în Postul cel mare, când orice creștin are nevoie de mai multă hrană sufletească decât trupească.

Kiffo

Din Cernăți (Mehedinți)

În ziua de 31 Ianuarie s'a ținut conferință în această comună. Dascălii, luminătorii poporului au venit, cu toate că ziua era cam rea.

La sădinița intimă d-l Gh. Gurau din satul Valea-Hoțului, a vorbit despre metoda aritmeticii. Apoi d-șoara Maricora Stănică a predat la clasa I-a o lecție de aritmetică.

După aceea au mai vorbit: d-l președinte al cercului A. Popescu; d-l revizor școlar Gh. Topolă, Gh. Gurau ș. a.

La conferința publică s'a adunat lume multă.

Copiii sub conducerea d-lui Șt. Brebanu au cântat cântece frumoase pe două și trei voci. S'au recitat anecdotă pline de haz. Masa s'a luat la d-l Stănică Pazmarigiu.

După aceea toți am plecat spre casele noastre mulțumiți că ne putem face datoria de apostoli ai neamului și în zile de sărbătoare. Că nu ne trândăvim. Mergem pe jos zece de km. ca să arătăm lumii că ne este dragă munca și că noi iubim poporul.

VIATA DIN MUNTENIA

Din București

La Școala Politehnică de aici a început să se desfășoare o activitate extrascolară deosebită, pe terenul culturii. Există o „Societate a elevilor secției silvice”, care din când în când adună în sădințele publice pe dornicii de aceste manifestări. Există apoi „Societatea Elevilor Școliei Politehnice” care și-a propus să atragă în cenaclul ei, lume și din afara școlii care să asiste la conferințele publice săptămânale sau alte manifestații culturale.

În seara zilei de 30 Ianuarie Societatea elevilor secției silvice a ținut o sădiniță publică, în care d. P. Droc a vorbit despre „Societatea Elevilor Școliei Politehnice”, care și-a propus să atragă în cenaclul ei, lume și din afara școlii care să asiste la conferințele publice săptămânale sau alte manifestații culturale.

În seara de 28 Ianuarie, d-l prof. Dr. E. Severin, în ciclul de conferințe organizat de Societatea Elevilor Școliei Politehnice, și-a dezvoltat conferința D-sale: „Chimia în apărarea națională”. Reaminteste că noi românii suntem moștenitorii unui pământ bogat care în mare parte este exploatat de arendași străini. Bogăția cea mai mare a țării este petrolul cu care venim a treia țară din lume (Statele Unite, Caucazia, România). în această privință. Petrolul joacă un rol important în apărarea noastră națională. Sub formă de combustibil el permite comunicație intensă a forțelor noastre de apărare. Sub formă de substanțe derivate ca medicamente, gaze, etc., petrolul este tot atât de folositor în apărarea țării. Conferințiarul arată apoi valoarea cea mare a gazului metan din Ardeal, care cea mai mare parte nu e captat. Relevă deasemenea rolul explozivilor în apărarea noastră națională. Aceste explozibile se fac din acid azotic (cu par) și bumbac (celuloză). Cum la noi deabia acum se fac încercări de acimantare a bumbacului, am fi fost stânjenii în produsele explozibile dacă un român” n'ar fi reușit să rezolve problema, înlocuind bumbacul cu lemnul din care se face hârtie. Deaceia rolul chimiei în apărarea noastră este foarte mare, iar noi românii datori suntem să ne folosim de ea în stăpânirea pământului bogat pe care l-am moștenit.

În seara de 3 Februarie 1926 d-l avocat ing. A. Eliescu și-a dezvoltat, în același ciclu de conferințe, subiectul D-sale: „Rolul inginerului în viața românească”.

Ion C. Georgescu

Din Voineasa (Vâlcea)

Ziua de 24 Ianuarie a fost serbarie în mod deosebit în comuna noastră. Dimineața s'a oficiat sf. Liturghie și apoi un Te-Deum, la care au luat parte mulți săteni și elevii școlii locale. Pr. Filip a ținut o cuvântare asupra însemnătății zilei.

După amiază a avut loc o serbare culturală. Elevii școlii sub conducerea d-lui inv. Negoiescu au cântat mai multe cântece. D-l P. Droc, a rostit o cuvântare referitoare la sărbătoarea zilei de 24 Ianuarie iar elevele: Gălătescu, Sorcescu, Marcu Serb, au recitat poezii naționale. D-l Negoiescu a vorbit frumos despre luptele ce s'au dus pentru Unirea Țărilor Române, sub un singur Domnitor, apoi d-l Gh. Tecu a citit texte despre mormintele eroilor români din Italia, după care d. P. Droc a citit două poezii frumoase din timpul marelui război.

Menționăm că Secția Ligii culturale locale a luat parte la serbarile zilei de 24 Ian. atât dimineața la biserică, prin o delegație cu steagul secției, cât și la serbarul cultural unde au venit mulți membri, intrarea fiind cu totul gratuită.

Sfatul moralizator local și-a început sădinițele din anul acesta în ziua de 2 Februarie curent, întâmpinându-l Domnul Isus. După amiază, în sala Ligii Culturale s'a deschis sădinița cu o scurtă cuvântare, de către d. P. Droc, asupra rolului sfatului moralizator la șute.

Elevii școlii locale și parte din săteni, sub conducerea d-lui N. Negoiescu inv. au cântat „Tatăl Nostru”, apoi d. P. Droc a citit Cazanica zilei. Corul a cântat.

D-l N. Negoiescu a citit din Proverbele românilor, cari au plăcut foarte mult ascultătorilor.

D-l P. Droc a rostit o frumoasă cuvântare despre „Pocăință”.

Acest fel de sădinițe fiind cât se poate de folositoare, e vorba să se țină cât mai des, și în special în Postul cel mare, când orice creștin are nevoie de mai multă hrană sufletească decât trupească.

Kiffo

Din Cernăți (Mehedinți)

În ziua de 31 Ianuarie s'a ținut conferință în această comună. Dascălii, luminătorii poporului au venit, cu toate că ziua era cam rea.

La sădinița intimă d-l Gh. Gurau din satul Valea-Hoțului, a vorbit despre metoda aritmeticii. Apoi d-șoara Maricora Stănică a predat la clasa I-a o lecție de aritmetică.

După aceea au mai vorbit: d-l președinte al cercului A. Popescu; d-l revizor școlar Gh. Topolă, Gh. Gurau ș. a.

La conferința publică s'a adunat lume multă.

Copiii sub conducerea d-lui Șt. Brebanu au cântat cântece frumoase pe două și trei voci. S'au recitat anecdotă pline de haz. Masa s'a luat la d-l Stănică Pazmarigiu.

După aceea toți am plecat spre casele noastre mulțumiți că ne putem face datoria de apostoli ai neamului și în zile de sărbătoare. Că nu ne trândăvim. Mergem pe jos zece de km. ca să arătăm lumii că ne este dragă munca și că noi iubim poporul.

Știrile Săptămânii

Sprijiniți această foare, numai așa veți dovedi, fiecare în parte, că înțelegți să alegeți cei buni de cei rău și să aveți o presă sănătoasă. Dezvoltarea și îmbunătățirea „Culturii Poporului” cer jertfe bănești și pentru a li se putea ține piept, e nevoie de contribuția cititorului conștient. Contribuția e aceasta: fiecare să aducă un abonat nou. zbanda urmează prin fapte. Indolența trebuie să dispară din firea românului.

MINISTERUL instrucțiunii a hotărât ca tuturor învățătorilor din Ardeal, cari la 1 Septembrie 1924, aveau trei ani de funcționare și numire cu titlu definitiv să li-se respecte acest titlu, fiind scutiți de examenul de definitivare.

CU 1 APRILIE 1926 „Cultura Poporului” intră în al 6-lea an de existență. După un obicei al nostru cu acest prilej, toaca va apăre în haină de sărbătoare ca și în anii trecuți.

Rugăm pe colaboratorii noștri să ne trimită, până la 20 Martie articole scurte pentru acest număr festiv.

CASA CENTRALĂ a împropietărit a făcut cunoscut registratorii agricole din vechiul regat să pue în vedere sătenilor cari au primit teren în colonizare că trebuie să dea până la 1 Aprilie 1926 o declarație, prin care se obligă a se muta în comuna în care au fost colonizați cel mai târziu până la 1 Septembrie 1926.

ADMINISTRAȚIA zărlului multumite d-lui Const. Cernat, directorul general al Inchisorilor, pentru frumosul său gest, de a abona Inchisorile centrale din țară la zărlul nostru socotindu-l un zărl drept și cinsit care va contribui foarte mult la miștile întinate ale deținuților.

D-sa a făcut 20 de abonamente pentru care li mulțumim.

SĂPTĂMÂNILE trecute s'au făcut mici îndreptări de graniță între România și Ungaria, mai ales în județele Bihor, Arad, Timiș-Torontal și Satu-Mare. Comisia încredințată să' facă aceste îndreptări a prețuit și averile comunelor românești trecute la Ungaria, precum și a celor ungarești, trecute la România. În curând se va face socoteala, dacă „România trebuie să mai plătească Ungariei, ori Ungaria are de plătit României. Suma de plată se va scdea din datorile de război.

SOCIETATEA academiică „Junimea” din Cernăuți, în ziua de 23 Februarie, a organizat o frumoasă serbare comemorativă cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela înființarea vechii societăți academiice „Arborosa”, cea dintâi organizație românească din Bucovina.

ÎN satul Durjelteni, jud. Orhei, făcându-se săpături s'a dat de un zid de piatră și de o poartă de fier, zăvorită cu lacăte vechi. S'au găsit șase odăi cu ziduri de granit, în ele cu icone vechi rușești cu rame în argint. În odăea a doua se găsește altarul. Prin colțuri sunt așezate vase vechi bisericesti lucrate din argint. Două odăi au fost găsite zidite. S'au găsit și scheletele a șase indivizi din care două au aparținut femeilor. După părerea specialiștilor se crede că scheletele au o vechime de 300 de ani.

Locul acesta de rugăciune, s'a constatat, că a fost clădit în veacul al 17-lea de către seota războinicilor ruși, care s'a refugiat din cauza persecuțiilor statului ruseșc, pe vremea domniei țarului Alexei și a împărătesei Sofia.

SOCIETATEA academiică „Junimea” din Cernăuți, în ziua de 23 Februarie, a organizat o frumoasă serbare comemorativă cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela înființarea vechii societăți academiice „Arborosa”, cea dintâi organizație românească din Bucovina.

ÎN satul Durjelteni, jud. Orhei, făcându-se săpături s'a dat de un zid de piatră și de o poartă de fier, zăvorită cu lacăte vechi. S'au găsit șase odăi cu ziduri de granit, în ele cu icone vechi rușești cu rame în argint. În odăea a doua se găsește altarul. Prin colțuri sunt așezate vase vechi bisericesti lucrate din argint. Două odăi au fost găsite zidite. S'au găsit și scheletele a șase indivizi din care două au aparținut femeilor. După părerea specialiștilor se crede că scheletele au o vechime de 300 de ani.

Locul acesta de rugăciune, s'a constatat, că a fost clădit în veacul al 17-lea de către seota războinicilor ruși, care s'a refugiat din cauza persecuțiilor statului ruseșc, pe vremea domniei țarului Alexei și a împărătesei Sofia.

ÎN vremea America de miază-noapte e acoperită cu zăpadă, fiind înghețuri cumplite, în Brazilia, partea de mează-zi a Americii, sunt călduri mari, nemaiomenite. Zi de zi, și din toate părțile Braziliei, sosesc mereu știri despre oameni morți din pricina căldurii.

ÎN țARA fericiții Tibetul din împărăția Chinei nu se cunoaște tutunul. Englezii și rușii au înecorat să ducă tutunul și în această țară, dar, tibeteni nu s'au învocat, cu toate că din vama tutunului ar fi avut un câștig mare. Ei spun, că fumul tutunului ar aduce mari nenorociri asupra țării.

ÎN vremea America de miază-noapte e acoperită cu zăpadă, fiind înghețuri cumplite, în Brazilia, partea de mează-zi a Americii, sunt călduri mari, nemaiomenite. Zi de zi, și din toate părțile Braziliei, sosesc mereu știri despre oameni morți din pricina căldurii.

ÎN țARA de țigani, săptămâna trecută, a furat fetița Beila în etate de 6 ani, a comerșantului N. Berman din Suroca, Văzand părinții că li-s'a furat copilul au alergat la șatră. Bulibașa le-a dat voce să răscolească toate arele. Tocmai când voiau să plece unul din vecini a găsit așezată copilul într-o grămadă de perine. A urmat o luptă între țigani și părinți. Unul din țigani a fost rănit. Poliția face cercetări.

ÎN MEXICO se găsește un munte foarte curios, care e format în toată întregimea din fier

